



Publiskā apspriešana

27. II domes sēdē nolēma noskaidrot Dundagas novada Kolkas pagasta iedzīvotāju viedokli, sarīkojot publisko apspriešanu Kolkas pagastā par jautājumu «Vai piekristat Kolkas pagasta pārvaldes reorganizācijai no pašvaldības iestādes uz Centrālās administrācijas struktūrvienību?». Apspriešanas sākuma datums 10. III, apspriešanas termiņš viens mēnesis.

Publiskās apspriešanas vieta un laiks:

Kolkas bibliotēkā otrdienās, trešdienās, piektdienās no plkst. 11.00 līdz 19.00; ceturtdienās no plkst. 13.00 līdz 19.00; sestdienās no plkst. 9.00 līdz 14.00;

Mazirbes bibliotēkā pirmdienās, trešdienās no plkst. 11.00 līdz 16.00, otrdienās, piektdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00.



Redaktora vārdi

Pie mums — neierasti mierīgi

Ir izčakstējušas ilgi briedušās novada strukturālās reformas. Būs vien uzlabojumi, ko Centrālajā administrācijā veiks izpilddirektore Inga Ralle.

Tiešām novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns ir turējis vārdu un notikusi viņa izsludinātā Kolkas tautas sapulce, kurā kolcinieki ievēlēja ciema valdi, turklāt gandrīz identisku iepriekšējai. Drīzumā Kolkas pagasta iedzīvotāji varēs izteikt arī savu vēlmi, kam būt Kolkas pārvaldei — iestādei vai struktūrvienībai. Nešaubos, ka kolcinieki būs aktīvi un izvēlēsies sev labāko variantu.

Novada domes priekšsēdētājs un deputāti tikušies ar *Lielās* un *Mazās skolas* skolēniem. Ir izstrādāti novada attīstības plānošanas dokumenti, ko nodos publiskai apspriešanai.

Uz tikšanos aicināti novada uzņēmēji, un vēl aizvien gaisā virmo ideja par uzņēmēju konsultatīvās padomes izveidošanu.

Pēc tik daudzām kaislībām kaut kā neierasti mierīgi... Kas notiek aisberga neredzamajā daļā?

Diāna Siliņa

Gudrs, vēl gudrāks. Ģirts

Februārī Dundagas vidusskolas 8. klases audzēknis Ģirts Treinovskis piedalījās Latvijas Televīzijas 1. kanāla raidījuma — erudīcijas konkursa *Gudrs, vēl gudrāks* — ierakstā. Par to saruna ar Ģirtu, viņa audzinātāju Intu Freiverti un trim klasesbiedrēm — daļu no Ģirta kuplā atbalstītāju pulka ieraksta laikā.

Uzreiz jāpasaka — nekādas kalnus Ģirts nav gāzis. Iekļuvis konkursa otrajā kārtā, centies, cik spējis, tad viena vai divu punktu pietrūcis līdz nākamajai kārtai. Kas tur sevišķs? Bet stāsts ir par izdevībām, kas ikvienam dzīvē rodas, un izvēli. Vai šķietami pieticīgi sakām sev «Ko nu es...» un metam plinti krūmos, to pat nepielādējuši, vai tomēr sadūšojamies, riskējam, piedalāmies un iegūstam jaunu pieredzi.

Ģirtu pazīstu kopš 1. klases. Viņš ir aizrāvis ar dejošanu, sitaminstrumentu spēli, šahu, volejbolu, daudz lasījis un kopā ar vecākiem ceļojis. Puisim ir gana kupla valoda un laba humora izjūta. Nevarētu teikt, ka visu uzsāko Ģirts ir aizvadījis līdz galam. Drīzāk jau šis tas ir palicis pusceļā — vismaz pagaidām. Bet jaunieša apķērība, plašais redzesloks, labā atmiņa un spēja neapjukt spriedzes situācijās rosināja audzinātāju Ģirtam ieteikt jauno TV spēli.

Tagad dosim vārdu Ģirtam, audzinātājai Intai un klasesbiedrēm Kristīnei Rallei, Loretai Bergmanei un Violai Ievai Rēbokai.

Ģirts: — Piekritu tāpēc, ka gribējās sevi pārbaudīt. Īpaši negatavojos, šo to palasīju. Droši vien vajadzēja vairāk. Jautājumu loks bija plašs — no visa, ko māca skolā, un visa, kas notiek pasaulē. Bet vispirms bija jāaizsūta pieteikuma anketa. Vajadzēja sevi raksturot ar trim vārdiem. Ko es uzrakstīju? Lai kam: erudīts, sportisks, godīgs. Ar to godīgu gan ir kā nu kuro reizi... Un vidējā atzīme pašlaik ir 6 ar kaut ko pēc komata. Īsti jau neatbilst gudrinieka tēlam...

Inta: — Bija diezgan liela atlase, un tie, kas izraudzījās dalībniekus, ņēma vērā vairākus faktorus: ne tikai vidējo atzīmi, bet arī atbildes uz jautājumiem. Domāju, ka Ģirts iepatīkās kā personība.

— **Ģirt, kādi bija tavi pirmie iespaidi televīzijā? Vai neierastā gaisotne neuztrauca — lielle prožektorī, operatori ar savu aprīkojumu?**

Ģirts: — Visneparastākā bija grimēšana sākumā. Kad iegāju studijā un ieraudzīju skatītājus, tad īsti sapratu: te es esmu, atpakaļceļa vairs nav. Tomēr visu laiku biju mierīgs. To gan manīju, ka citiem dalībniekiem pil sviedri.

— **Cik pavisam piedalījāties? Un kāda bija konkursa kārtība?**

Ģirts: — Bijām 12 astotklasnieki. Katrā kārtā četrus atsijāja, līdz beigās palika divi. Iepriekšējā dienā tieši tādām pašām konkurssam bija izgājušas cauri vēl divas grupas. Tas



• *No kreisās: audzinātāja Inta Freiverte, trešais — Ģirts Treinovskis.*

Foto no I. Freivertes albuma

nozīmē, ka finālā iekļuva 6 no 36 Latvijas skolēniem.

Inta: — Ģirts sacentās kopā ar skolēniem no Talsiem, Rīgas, Valmieras, Daugavpils, vairāki bija ģimnāziju audzēkņi. Ģirts turējās braši un bija apbrīnojami mierīgs!

— **Kādi bija jautājumi?**

Ģirts: — Pirmajā kārtā bija jāatbild ar «jā» vai «nē», otrajā katram jautājumam bija trīs atbilžu varianti, vajadzēja vairāk padomāt. Trešajā kārtā — tad jau es biju piepulcējies savējiem skatītājos — jautājumi šķita vieglāki. Pirmajā kārtā vienu brīdi biju uz robežas — tikšu vai netikšu tālāk. Paveicās ar jautājumu: bija jāpasaka vienskaitļa datīvs vārdiem Edžus Egle. To es zināju.

— **Tagad es pajautāšu Kuram latviešu hokejistam NHL mēs jutām līdzī?**

Ģirts: — Zemgum Girgenšonam.

— **Pareizi, tu tiešām esi cienīgs tikt tālāk! Bet kā ar citiem jautājumiem?**

Ģirts: — Man tikami bija fizikā, bet nepaveicās bioloģijā, jo skolā par to vēl nebijām mācījušies. Domāju, ka sliekām ir atsevišķs orgāns elpošanai, bet izrādās, ka nav vis. Kļūdījies arī vēsturē. Jautāja, vai Straupe ir bijusi Hanzas savienībā. Atbildēju noliedzoši, jo prātā bija tikai Rīga.

— **Tāpat pēc otrās kārtas tu pārcēlies pie savējiem. Cik bija atbalstītāju? Un kā tas izskatījās no malas?**

bildes uz grūtiem jautājumiem, piemēram, vēstures stundās.

Televīzijā sarīkoja konkursu arī skolotājiem. Un mūsu audzinātāja dabūja torti!

Inta: — Jautāja, kurā valstī 20. II svin Skototāju dienu, un deva mājienu, pieminēja Škodu. Sapratu, ka tā ir Čehija. Vēl kāda skolotāja pateica gandrīz reizē ar mani, tāpēc torti pārdalījām uz pusēm.

Ieraksta laikā iepazinos ar Skrundas skolas audzinātāju, un abas nolēmām organizēt kopīgu pasākumu (volejbols, izklaide). Skolēni to ar sajūsmu novērtēja.

— **Un kas tev, Ģirt, tika par ciešanām?**

Ģirts: — Atzinības raksts un žurnāls *Ilustrētā Junioriem*. To gan jau biju izlasījis.

— **Atceros, pirms gadiem sešiem Dundagā runāja, ka tu Āfrikā esot medījis lauvas.**

Ģirts: — Ne nu medīju, nekā. Kopā ar vecākiem 2007. gadā biju Tunisijā. Ar vecākiem esmu diezgan daudz ceļojis pa Eiropu. Tas ir jauki, tā var uzkrāt pieredzi.

— **Kā tev pašam šķiet, kas vēl veido tavu erudīciju — zinātkāre, laba atmiņa?**

Ģirts: — Laba atmiņa. Bērniībā lasīju daudz grāmatu, tagad vairāk internetā. Ja kaut ko izlasu, nākamajā dienā to pat neatceros, bet, kad vēlāk kāds ko ieminas, tas atstāt atmiņā.

Ja vēlreiz piedalītos, tad vairāk pagatavotos. Tas vienmēr ir svarīgi. Nākotnē šī pieredze droši vien noderēs eksāmenos.

Alnis Auziņš

Dundagā

13. III plkst. 10.00 pils lielajā zālē teātra izrāde *Buratiņo piedzīvojumi*. Biļetes par nieka € 2.

13. III plkst. 18.00 pils salonā stāstniece Anita Vīksna turpinās sarunu ciklu *Kas to būtu domājis...* Ieeja par ziedojumiem.

16. III plkst. 12.30 Leģionāru piemiņas diena pie *Krokodila*. Plkst. 13.00 pilī koncerts un kavēšanās atmiņās pie tējas tases.

22. III plkst. 13.00 pilī mazo vokālistu koncerts *Cālis un Gailis 2014*. Ieeja brīva.

Kolkas tautas namā

11. III plkst. 15.30 Pavasara ieskaņu koncerts: *Dun-dang* 1.–4. klašu deju kolektīvs, *Sensus* dejotāji, Dundagas Mākslas un mūzikas skolas audzēkņi un deju kolektīvs.

5.–22. III apskatāma fotoizstāde *Diena kopā ar bibliotēku*, kas tapusi sadarbībā ar fotomākslinieku Imantu Urtānu.



Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 27. februārī

Vienai novada iedzīvotājai piešķīra dzīvojamo platību.

Grozīja Starpinstitucionālo sadarbības komisiju darbam ar riska ģimenēm un apstiprināja tās sastāvu: Diānu Teibi, Sociālā dienesta Sociālo darbinieci darbā ar ģimenēm un bērniem, Vīzmu Lagzdiņu, Dundagas vidusskolas sociālo pedagogi (komisijas priekšsēdētāja), Dainu Dēvitu, novada pašvaldības bāriņtiesas priekšsēdētāju, Jāni Simsonu, novada pašvaldības policijas inspektoru, Ilonu Jostiņu, Kolkas pamatskolas sociālo pedagogi.

Pieņēma saistošos noteikumus *Par speciālajiem pabalstiem, Par ģimenes vai atsevišķi dzī-*

vojošas personas atzīšanu par trūcīgu vai maznodrošinātu un sociālajiem pabalstiem un Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu 2014. gadā.

Apstiprināja precizētās pašvaldības meža zemju platības grāmatvedības datu bāzē.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu īpašumiem *Juļijas* un *Trumpas*. Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamam īpašumam *Kapteīni*. Piekrita sadalīt nekustamos īpašumus *Vecvalgani* un *Jauntierķi*.

Nolēma uzsākt Dundagas novada attīstības programmas projekta un Dundagas novada ilgtermiņa attīstības stratēģijas projekta publisko apspriešanu no 10. III līdz

Saimnieciskās ieceres Dundagā

Stāsta Andris Kojro: — Galvenā iecere ir tālāk izbūvēt apgaismojumu Andreja Upīša ielā līdz Līvānu mājām, Stacijas ielā un Smilgu ielā. Būvēs labvēlīgos laikapstākļos pavasarī, varbūt vēl jūnijā. Jāatvelk jauns kabelis no apakšstacijas Maija ielā 2, pašas transformatora ēkas ārpusē novietos vadības pulti. Esam iecerējuši, lai gaisma naktī degtu atsevišķos balstos pie mājām. Atstarpes starp gaismas ķermeņiem pie mājām būs 30 metru, bet tur, kur māju nav, — līdz 60 metriem. Aptuvenās izmaksas ir € 45 000.

Jānomaina gaismas ķermeņi uz koka balstiem Talsu ielā — no bijušās kafejnīcas *Silva* līdz krustojumam ar Mazirbes, Vīdales un Kaļķu ceļu. Kopš 2013. gada rudens vētrām

šajā posmā vairākkārt bijuši apgaismojuma traucējumi. Pašu balstu maiņa sadarbībā ar *Latvenergo* varētu notikt 2016.–2017. gadā. Nomainot gaismas ķermeņus, iegūsim kvalitatīvu apgaismojumu, ko vajag arī tur uzstādīto videonovērošanas kameru darbībai.

Esam iecerējuši labot ceļu, kas ved no *Birzkalniem* uz *Šlīteres* bāku. Vislielākās bedres pielabojām jau rudenī, tagad gatavosim tāmi, lai par ceļu fonda līdzekļiem uzbūrtu biežāku grants virskārtu ceļa posmam, kam jāiztur daudzu ceļotāju automašīnu slodzi. Šogad ceļu fondā naudas ir par 15–20% vairāk, arī ziema ļauj ietaupīt. Tā ir tik viegla, ka pakalpojumu sniedzēju sniega stūmējiem no bezdarbības sarūsējušas lāpstas.

Divas vēstules

Esam saņēmuši divas vēstules no iedzīvotājiem. Iepazīstinām ar to būtību.

Latviešu karavīru leģionāru atceres diena

Miervaldis Ceimura kungs atgādina, ka pirms 70 gadiem 16. III latviešu leģionāru 15. un 19. divīzija, vienīgo reizi kopā cīnoties, pie Veļikajas upes aizvadīja smagas kaujas. Tālāk Ceimura kungs aplūko mūsu vēsturi, sākot no padomju okupācijas 1940. gada 17. VI un no tās izrietošās konsekvences, arī karrošanu leģionā, kur „galvenais bija cīņa **pret** (M. Ceimura pasv.) boļševikiem un nevis **par** nacistisko Vāciju». Autors izsaka nožēlu, ka joprojām mūsu valsts atbildīgie pārstāvji par maz skaidro pārējai pasaulei šos notikumus, tostarp 16. III būtību, reizē atgādinot, ka Saeima 1998. gadā pieņēmusi Deklarāciju par latviešu leģionāriem Otrajā pa-

saules karā un citē mācītāja Gunta Kalmes atsauci uz šo dokumentu: «Pēc pirmajām pretleģiona kampaņām Saeima 1998. gadā pieņēma korektu deklarāciju par Latviešu leģionu, bet pašreizējais stāvoklis ir vairāk nekā divdomīgs. Deklarācija nav atcelta, jo neviens nevar apstrīdēt tās pareizību, bet tai pašā laikā tā reāli nedarbojas tādēļ, ka to nedarbina».

Tālāk M. Ceimurs atgādina, ka tēlnieka Oļega Skaraiņa piemiņas zīme *Krokodils* ir stāsts par dundadznieka Arvīda Blūmentāla dzīvi, ko pilnībā pārvērtā Otrais pasaules karš, bet ir vēl cita piemiņas vieta Jaundundagā Vīdales ceļa malā, kur atrodas kara beigās Dundagas kara hospitāli — pilī — mirušo karavīru apbedījumi, kas ir aizgausi. Vai

Olimpiskās dvesmas Kurzemītē

Februārī, veselības mēnesī, bērnudārzā notika Olimpiskā sporta diena.

26. II zālē ienesa olimpisko lāpu, un tur jau pulcējās bērni un audzinātājas, kā arī Dzeltenais zaķis, kura lomā bija iedzīvojušies Inga Apškrūma. Nez no kurienes uzradās arī Polārlācis, kas atgādināja Guntu Mīku. Viņš domāja, ka nonācis Sočos, un bērni viņa maldus sirsnīgi atbalstīja. Laikam tāpēc, ka paši jutās kā ziemas olimpiskajās spēlēs. Ar Dzeltenā zaķa palīdzību pārprātums noskaidrojās un Polārlācis saprata, kur īsti atrodas. Taču arī te bija cerība piedzīvot olimpisko garu!

Ko dara svētkos? Bērni atbildēja, ka dzied un dejo. Visi aicināja Dunduriņu, kas arī priecīgs atlidoja. Aiz brillēm un snūka slēpās Rudīte Baļķīte, aicinot svētkus sākt ar atklāšanas koncertu, kurā, skaitot dzejoļus vai dziedot, uzstājas *dunduriņi*: Paula Betija Rozefelde, Nellija Burnevica, Kristers Šulcs, Emīlija Antmane, Mare Kristīne Hermane un Alīna Stumbiņa. *Dunduriņu* priekšnesumi šogad iekļāvās sporta dienā. Katrs saņēma pa diplomam un dundurdāvaniņai no audzinātājam. Vēl tikai kopīgs foto visiem *dundu-*

riņiem, lielo ieskaitot, muskuļu ievingrināšana, un tad jau sākās olimpiskās kaislības.

Vispirms gan parādījās aizgulēties Baltais zaķis, kura tēlā bija iejutusies Ineta Feldentāle, un izlūdzās, lai arī vismazākajiem tiek kāds prieks no olimpiskās dienas. Un tika arī! Mazuļi devās uz sporta zāli, kur čakli izvingrojās, un balvā saņēma mājiņu, kas viņu acu priekšā piepūtās. Par šādu brīnumu bērni bija sajūsmā! Pēc tam tajā varēja ierāpties, paripināties pa daudzkrāsainām bumbiņām un tikt ārā.

Tikmēr otrajā zālē norisinājās dažādas olimpiādei atbilstīgas, bērniem asprātīgi un radoši pielāgotas nodarbes, ko bija sagatavojušas audzinātājas, — biatlons, hokejs, kamanīņas un slēpošana. Hokeju neviens nepēlēja pilnībā, tikai centās iemest ripu stilizētos vārtos, ko neviens nesargāja. Taču arī tas nemaz nebija tik viegli.

Uzvarētāji bija visi: katrs saņēma pa olimpiskajai zelta medaļai. Olimpiskā diena noslēdzās ar skaistu ziepju burību uguņošanu.

Diāna Siliņa

7. IV. Publiskās apspriešanas sapulce notiks 26. III plkst. 16.00 Dundagas pilī un 2. IV plkst. 16.00 Kolkas tautas namā.

Nolēma Kolkas pagasta pārvaldei norakstīt izdevumos mirušo un ilglaicīgo debitoru Ls 195 parākus par zvejas licences nomu pēc stāvokļa 31.12.2013. Uzdeva juriskonsultam sagatavot priekšlikumus par pašvaldības iespējamo rīcību, ja pēc parāda norakstīšanas persona vēlas atkārtoti saņemt to pašu pakalpojumu.

Nolēma Kolkas pagasta pārvaldei norakstīt izdevumos ilglaicīgo debitoru Ls 2506,47 parākus par cieto sadzīves atkritumu konteineru apkalpošanu par periodu līdz 2003. gadam pēc stāvokļa 31.12.2013. Uzdeva Kolkas pagasta pārvaldes vadītājam Aldim Pinkeņam un juriskonsultam Aigaram Šturmam sagatavot priekšlikumus par iespējām atgūt pašvaldības ieguldītos līdzekļus.

Nolēma ieguldīt SIA *Ziemeļkurzeme* pamat-

Ziemai neraksturīgā laikā dēļ zeme atkūst, tādēļ slēdzam pašvaldības ceļus smagajam transportam, kas pārsniedz 7 tonnas. Cik ilgi — grūti pateikt, skatīsimies pēc laikapstākļiem. Nolūks ir pasargāt ceļus, ne jau traucēt mežu izstrādātājiem. Lūgums ievērot zīmes! Iespējams, ka šogad daudz agrāk būs jāgrieiderē ceļi.

Budžetā ir paredzēti līdzekļi apkures iekārtu risināšanai Dundagas centrā. Atjaunošanu prasa gan *Mazās skolas* katlu māja, kas darbojas kopš paša neatkarības sākuma, un turpat blakus moduļa katlu māja, kam šogad aprit 20 gadu, un pats modulis, dzelzs kaste, kas ir tā nolietojies, ka pat šādā ziemā kurinātājs salst... Domei būtu jāspriež par apkures politiku. Varbūt abas katlu mājas apvienot? Varbūt varam pāriet uz granulu vai šķeldas kurināmo? Izpildvaras ziņā būtu

pašvaldībai būtu jārīkojas, vaicā vēstules autoros.

Patiesā dzīve

Tā savas pārdomas nosaukusi Jautrīte Freimute, kas atsaucas uz februāra *Dundadznieku* nr. 3. (174.) un rakstiem par budžetu, kas esot apspriesti kopā ar «citiem dundadzniekiem», vispirms izstudēti deputātu komentāri, tad visi ziņojumi un viss ir saprasts pilnībā. Ar kultūru viss esot kārtībā, pasākumu pietiek, taču «viena notikuma piemiņa ir jānoorganizē, jo paiet 70 gadi, kopš 1944. gada 30. VII nodedzināja ebreju iznīcināšanas vietu Jaundundagā», vienlaikus autore atzīnīgi vērtē piemiņas zīmes atklāšanu pie *Čiekuru* mājām un Dundagas vidusskolas nopolnu, «...piedaloties Eiropas mēroga konkursā».

Atkal pievēršoties pašvaldības darbam, J. Freimute saka paldies izpilddirektorei Ingai Rallei «par izturību, rodot līdzekļus Dundagas novada attīstībai, lai Dievs dod Tev

kapitāla palielināšanā € 59 761 (Ls 42 000,27), pārskaitot tos uz SIA *Ziemeļkurzeme* kontu.

Uzdeva Centrālajai administrācijai turpināt darbu pie pašvaldības darba organizācijas jautājumiem, to skaitā par atlīdzības noteikšanu, institūciju nolikumu un reglamentu grozīšanu vai jaunas redakcijas izstrādāšanu, pašvaldības nolikuma grozīšanu vai jaunas redakcijas izstrādāšanu, amatpersonu un darbinieku darba līgumu un amata aprakstu grozīšanu vai jaunas redakcijas izstrādāšanu.

Grozīja Dundagas novada pašvaldības amatu klasifikācijas katalogu.

Nolēma noskaidrot Dundagas novada Kolkas pagasta iedzīvotāju viedokli, sarīkojot publisko apspriešanu par Kolkas pagasta pārvaldes reorganizāciju. Skatīt 1. lpp.!

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

sagatavot tehnisko risinājumu, deputātiem lemjams, vai apkuri nodot kāda uzņēmēja pārziņā.

Pērn Vides aizsardzības pārvaldes speciālisti apsekoja novada kapus un secināja, ka jāsavāc atkritumu kaudzes pie kapiem. Kur varējām ar tehniku piekļūt, tur to jau izdarījām. Esam pasūtījuši divpadsmit 7 m³ un desmit 1,1 m³ konteinerus. Līdzko zeme vairāk apžūs, tos novietosim attiecīgi pie lieliem un mazākiem kapiem visā novadā. Lūgums konteineros bērt kapu atkritumus. Tiklīdz tie būs pilni, tā vedīsim uz izgāztuvi.

Dundagas centrā ir konteineri stikla pudelēm. Atsevišķi konteineri ir arī logu stikliem. Ja iedzīvotājiem ir saplīsušas, piemēram, siltumnīcas rūtis, lūdzu man zvanīt pa telefonu 63237511, nokārtosim šo lietu.

Alnis Auziņš

spēkus un veselību!».

J. Freimute arī piemin «Skolotāju birzi» pie *Bērzpļavu* mājām, par ko «... līdz pat šai dienai deputātiem ir doma, ka par privātīpašumā esošiem objektiem pašvaldība neatbild». Atzīmējot, ka no vērtīgām idejām «viss top, bet lēni, un pats nopietnākais darbs vēl priekšā — Dundagas dīķa attīrīšana», J. Freimute turpina: «Es jau ierunājos par šo tēmu savam Kolkas bijušajam skolniekam Aivaram Karlsonam, kurš tagad ir Rīgas Brīvostas flotes direktors. Aivara atbilde bija: «Ja man kāds lūgs palīdzību, domāšu, kā palīdzēt, un palīdzēšu arī»».

Tālāk vēstules autore pauž prieku par labi padarītiem darbiem, par jauniešu centru Dundagā, par pils atdzimšanu Baibas Dūdas vadībā, par kolcinieku darbiem un visu jūrmalas ciemu attīstību. «Par to visiem deputātiem, iedzīvotājiem un pašvaldības vadībai Paldies!»

Apskatu veidoja Alnis Auziņš

Aizrautība, vienotība un veiksmē

Par Dundagas vidusskolas *Popielas* uzvarētāju panākumiem Talsos stāsta 8. klases audzēkne Kristīne Ralle un audzinātāja Inta Freiverte.

Kristīne: — *Popiela* iekļāvās Valentīndienas pasākumā. Nesen biju redzējusi filmu *Mamma Mia*, un man likās, ka grupas ABBA interesantā dziesma *Dancing Queen* ir piemērota *Popielai*. Mēs, astotā klase, iemācījāmies dziesmu, deju soļus, piemeklējām tērpus. 14. II vakarā bija jāuzstājas. Kad žūrija paziņoja, ka mēs esam pirmajā vietā un mums jābrauc uz starpnovadu *Popielu* Talsos, tas mums visiem bija liels pārsteigums. Un šis pasākums bija jau nākamajā dienā!

Priekšnesumā vajadzēja kuplu pulku, bet vairākiem zēniem bija jābrauc uz sporta sacensībām Jelgavā. Steigšus uzrunājām citus skolasbiedrus. Vairāki nevarēja vai arī negribēja. Atrādām aizstājējus — Emīlu Bogdanoviču no 9. klases, bijušo klasesbiedri Daiņu Glegļu, kas atbraukusi ciemos, un Matīsu Kardelu no 7. klases. Sestdienas rītā sapulcējāmies uz mēģinājumu. Tā kā Talsu konkursam mūsu priekšnesums bija par garu, sameklējām vidusskolas absolventus, kas palīdzēja dziesmu saīsināt.

Talsos pavisam bija 8 priekšnesumi. Mēs bijām ar trim jauniem dejotājiem, tikai nedaudz kopā samēģinājuši. Tomēr ieguvām trešo vietu. Tas bija patīkams pārsteigums!

Inta: — *Paldies* Kristīnei, kas uzņēmās līderes lomu *Popielas* priekšnesuma izveidē! Patīkami, ka mūsējo sniegumu Talsos atzīstami novērtēja dziedātājs un modes mākslinieks Kašers jeb Kaspars Blūms-Blūmanis, uzsverot priekšnesuma pozitīvo ievirzi, krāšņos tērpus, visu 18 jauniešu saskanīgo darbību uz skatuves un pie skatuves, vārdu pārzināšanu un atbilstmi *Popielas* prasībām — tas bija precīzs filmas fragmenta atveidojums.

Piebildīšu, ka mūsējo panākums man šķiet pelnīts, jo klase, kurā mācās 10 zēnu un tikpat meiteņu, ir saliedēta, ar prieku piedalās dažādos pasākumos, piemēram, arī šoruden 5. klašu uzņemšanā vidusskolā, kad pilnīgi katram mūsu klases skolēnam bija savs uzdevums. *Popielā* izpaudās mūsu komandas spēks.

Alnis Auziņš



Par zaļu pat vēl zaļāks

Veselīgā projektu nedēļa vidusskolā

Februāra pēdējā nedēļā skolēni iedziļinājās veselīgā dzīvesveidā.

Jau nedēļas gaitā aprunājos ar dažu klašu projektētājiem. Tā astotie, sadalījušies vairākās grupās, pētīja, kādi mēdz būt kaitīgie ieradumi, kāds uzturs ieteicams, kāda loma ir sportam un kāda — higiēnai, paškritiski piebilstot, ka «skolas problēma ir maiņas apavi». Astotklasnieki gan rakņājās tīmekļa dzīlēs, gan aptaujāja skolasbiedrus. Pavaicāju, vai skolā ir dzirdēts par legālajām narkotikām, uz ko saņēmu noliedzošu atbildi, pat ar pretjautājumu — kas tās tādas? Arī abas devītās klases strādāja paralēli divus darbus — gan veidoja informācijas materiālu par veselīgo ikdienā, gan gatavojās eksāmeņiem. Desmitie pusi nedēļas atvēlēja zinātniskās pētniecības darbam (ZPD), pusi projektam, vācot informāciju par sportošanu, par higiēnu, par ēšanas paradumiem. Vienpadsmitā klase gatavojās ZPD aizstāvēšanai marta sākumā, bet 12. klase — žetonu vakaram 28. II un angļu valodas eksāmenam.

Projektu nedēļā skolēni tikās ar interesantiem cilvēkiem, kā dakteri Gundaru Kukli un motociklistiem, pasaules apceļotājiem Andi Pikānu un Jāni Kļaviņu.

28. II projektā iesaistītie divos raundos ar savu veikumu iepazīstināja pārējos skolasbiedrus un skolotājus. Piedalījies pirmajā priekšstādē, kurā uzstājās 5 klases. Sāka desmitie kā vecākie un drošākie, stāstot par uztura piramīdu un veselīgas ēšanas principiem, atgādinot par sporta un miega nozīmi. Desmitie kā pirmie uzsvēra ūdens lomu cilvēka dzīvē — dienā jāizdzer vismaz litrs, vēlams — divus. Interesanti, ka sporta nodarbošanās nomāc pat vēza šūnu attīstību, savukārt lēna skrīšana un pastaigas vairāk samazina lieko svaru nekā krietna fiziskā slodze. Desmitie arī paškritiski atzina, ka paši vidēji guļ sešarpus stundas, kas ir par

maz šajā vecumā, un lielākā daļa guļot *iecinājuši* embrija pozu.

5. a klase pievērsa uzmanību, ka veselīgā dzīvesveidā svarīgas ir savstarpējās attiecības. No savas puses piebilda: tām ir nepārvērtējama nozīme ne tikai sadzīvē, skolā un ģimenē, *mazajā* un *lielajā* politikā... Savukārt paralēlklase, 5. b, prezentācijā vismazākā — tikai 3 cilvēku komanda, bija pievērsusies veselīga uztura principiem.

Visnopietnāk bija gatavojusies 6. a klase. Viena pētījuma daļa bija veltīta jautājumam, kā vairot prieku. Garīgo veselību veido fiziskā un emocionālā veselība. Svarīgi ir iepriecināt otru — var iepriecināt klasesbiedrus, mazus bērnus, vecus ļaudis, arī dzīvniekus dzīvnieku patversmē. Sestie arī aplūkoja ūdens, fizisko nodarbību un saules nozīmi, un no saules, kā zināms, varam gūt daudz laba, taču jāievēro mērs un piesardzība. Šī klase bija sagatavojusi arī krustvārdu mīklu, iesaistot atminēšanā skolasbiedrus un katram pareizās atbildes autoram dāvinot reālu veselīgas pārtikas paraugu — ābolu. Līdztekus pareizām atbildēm dzirdējām dažādus minējumus. Uz jautājumu «Kas bojā redzi?» atskanēja sauciens «Brilles!» Savukārt 6. b klase bija sagatavojusi vienu no īsākajiem priekšnesumiem, toties tas bija neliels teātrītis, un ar to šīs klases uzstāšanās ievērojami atšķīrās pēc formas.

Noslēgumā 6. a klase ieguva *Latvijas valsts mežu* pateicības rakstu par līdzdalību Cūkmena konkursā — Lienītes Iesalnieces audzināmā klase bija apgleznojusi t-kreklu.

Skolotāja Inese Freimute, apkopojot nedēļā iegūto, atzīmēja, ka visi ir uzzinājuši ko jaunu, mācījušies uzstāties, atliek tikai teorētiski apgūto likt lietā!

Alnis Auziņš

Labvēlīgā ielu kustība

Dundagā, tāpat kā gandrīz 100 citos novados valstī, 22. II plkst. 16. 00 rādīja Latvijas lielākās ielu sporta un kultūras kustības *Ghetto Games* 2013. gada dokumentālo filmu *Tas ir tikai sākums*. Pie mums pasākumu kuplināja ielu vingrotāji.

Kā pastāstīja divi no viņiem, Oskars Skarbinieks un Dāvis Vērdiņš, uz pasākumu pils lielajā zālē bija pulcējušies ap 30 apmeklētāju, pārsvarā jaunieši. Vispirms Oskars viņus īsi iepazīstināja ar kustības *Ghetto Games* rašanos laiku, vietu un mērķi. Tā sākusies 2008. gada krīzes laikā Grīziņkalnā, vienā no sociāli nelabvēlīgākajiem Rīgas rajoniem. Kustība ar ielu vingrošanu, basketbolu, BMX, dejošanu, turpinās visā Latvijā. *Ghetto Games* rīko ap 70 pasākumu sezonā, lai saliedētu jauniešus sportam, padarot pasauli ap sevi labāku.

Pēc tam puīši pilī kopā ar citiem ielu vingrotājiem turpat, zālē, parādījuši nelielu priekšnesumu. Uz aicinājumu pievilkties vai pakarināties pie stieņa atsaukusies gan tikai 3 jaunieši, kas jau apmeklēja treniņus. Tomēr pēc pasākuma pāris cilvēku izteikuši vēlēšanos pievienoties ielu vingrotājiem.

Pēcāk centrā bija plānots *flešmobs* — ielu deja, taču, tā kā atsauces pilī nebija, viņi nolēma kādu pusstundu pavinģrot. Garāmģājēji apstājušies, skatījušies un teikuši viņiem atzinīgus vārdus.

Pašlaik Dundagā ir kādi 10 ielu vingrotāji.

Viņi trenējas gan *Lielās skolas* zālē, gan iet uz svaru zāli. Martā mūsējie piedalīsies sacensībās Rīgā.

Abi puīši pateicas novada domei par dāvanu — pārnēsājamo stieni. Bez tā uzstāties pilī un Dundagas centrā nevarētu.

Diāna Siliņa



• Dundagas ielu vingrotāji uzstājas pils zālē.

Visvalža Biezbārža foto

Kafija ar politiķiem

21. II šāds pasākums mūsu novadā notika otrreiz. Pirmoreiz to iepazīnām iepriekšējā mācību gadā — pērn aprīļa nogalē, kad jaunieši un domes deputāti pulcējās domes ēkā — *Likajā muižā*. Šoreiz politiķi gāja ciemos uz vidusskolu — vispirms uz *Mazo skolu*, pēc tam uz *Lielo*. Savstarpēja tuvināšanās, otras puses vajadzību izzināšana, aizspriedumu laušana — tā varētu raksturot šādas tikšanās.

Vispirms par norisi *Mazajā skolā*. Tikšanos skolas zālē sāka deputāts Aldons Zumbergs, saistoši un bērniem saprotami pastāstot par mūsu kopīgo vēsturi, par barona laikiem, pirmo skolu, aicinot bērnus to arī nosaukt, un par deputātu darbu — lemšanu par visam pagastam, tagad novadam, svarīgiem jautājumiem.

Tikmēr bija ieradies arī novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, kas atcerējās savu bērnību: audzis 11 bērnu ģimenē, un tēvs esot piekudinājis: tikai netaisieties politikā! Gunārs vienīgais no kuplās saimes to nav ņēmis vērā. Ar politiku esot kā ar smēķēšanu: grūti atmet, un viņam tas nav izdevies jau 20 gadus. Tālāk priekšsēdētājs jau nopietni pieskārsies novada saimnieciskajai dzīvei, kā ceļu jautājumam, pieminēja jubiliāri Balto skolu un bilda, ka tauta vēro deputātu darbu, lai spriestu, vai turpmāk par viņiem balsot vai ne. Deputāte Smaida Šnikvalde pavēra priekškaru uz kultūras darbu un skaidroja, kā kļūt par deputātu. Gunta Abaja salīdzināja valsti un pašvaldību un stāstīja, ka abas izdod savus likumus, pašvaldības gadījumā tie ir saistošie noteikumi, piemēram, kā uzvesties uz ielas, ko darīt ar atkritumiem, kā palīdzēt trūķumā nonākušām ģimenēm.

Tad pieaugušie aicināja bērnus vaicāt! Un jautājumi sāka birt kā no pārpilnības raga: nopietni, nenopietni, pārsteidzoši. Vai Dundagā nevarētu uzcelt picēriju? Vai pie katlu mājas būs gājēju pāreja? Vai nokrāsos *Mazās skolas* fasādi? Cik Dundagā ir iedzīvotāju? Vai uzbūvēs BMX trasi? Vai atjaunos futbola laukumu pie *Mazās skolas*? Vai nevar nodibināt

amatnieku pulciņu? Vai nevar uzbūvēt akvaparku? Kāpēc Dundagā nav luksoforu? Vai nevar izveidot makšķernieku pulciņu un ierādīt vietu, kur makšķerēt? Kāpēc Dundagā nav zoodārza (uz to deputāte Gunta atbildēja, ka ir vesels brīvības zoodārzs — Slīteres nacionālais parks)? Vai ceturtklasniekiem arī būs brīvpusdienas? Kāpēc vairs nav mazbāniša? Vai nākamajā mācību gadā būs mācību līdzekļi par brīvu? Kāpēc autobuss, kas brauc no Nevejas, bērnus pieved pie skolas ēkas, bet no Vidales ne? Kāpēc nesapoš Buļļkalnu? Vai nākamgad katram skolēnam būs planšetdators? Kāpēc Dundagā nav bērnu nometnes? Vai Dundagas estrāde ir pabeigta? Kāpēc pie mums nav šokolādes fabrikas?

Bija arī skolotāju ierosinājumi, piemēram, izveidot rotaļu laukumu pie *Mazās skolas*. Šo rindiņu autoram īpaši pie sirds gāja Tīnas Aukmanes bērnišķī nopietnais jautājums: Vai nevarētu braukāt apkārt saldējuma mašīnai, kas pamana bērnus un piedāvā viņiem saldējumu?

Pieaugušie atbildot rāvās vaiga sviedros, kaut ko solīja pārdomāt, bet dažus jautājumus novada vadītājs pat teicās pāradresēt izglītības un zinātnes ministrei Inai Druviete, kad viņa 6. III apmeklēs mūsu novadu.

Mazajā skolā politiķi kafiju nedzēra, bet Lielajā gan. Par šo tikšanos lūdzu pastāstīt vidusskolnieces Laini Šmiti (11. klase) un Elīnu Sirkeli (10. klase). Meitenes piedalījušās arī pirmajā kafijāšanā pērn aprīlī novada domē. Un tāpēc vispirms šķiet lietderīgi saukt atmiņā pirmo tikšanos. Tad sapulcējās 7 deputāti un piecreiz vairāk jauniešu, klātesošie īsi raksturoja tipākus «deputāts» un pēc tam

darba grupās apsprieda četras tēmas. **«Jauniešu un pašvaldības sadarbības iespējas».** Viena no galvenajām atziņām par šo tēmu — nepietiekama informācijas apmaiņa starp abām pusēm, jauniešiem un deputātiem. Jaunieši atzina, ka nav pat zinājuši, ka var brīvi apmeklēt komiteju, virzīt savas idejas uz komitejām, veidot jauniešu biedrības, novēlēja šādas tikšanās rīkot vairāk un biežāk. **«Jauniešu centru izveide un darbības».** Jaunieši minēja naudas piesaisti ar projektu starpniecību un uzsvēra, ka Dundagā vajag savu jauniešu centru un Kolkā — savu, minēja sadarbību ar līdzīgiem centriem kaimiņos un atzina, ka svarīgākais ir pašiem formulēt, ko šādā centrā jaunieši grib darīt. **«Jauniešu brīvais laiks: iespējas, infrastruktūra, vēlmes».** Te uzvirvoja dažādas idejas, sākot no Kolkas sporta halles izmantošanas un beidzot ar BMX trasi, basketbola grozu, skolu stadionu labiekārtošanu, publiskas peldvietas izveidi Dundagā, slēpošanas trases ierīkošanu Šlīterē un pat labiekārtotām telpām šaham (?!). Noslēgumā politiķi ierosināja, ka, rīkojot nākamās tikšanās reizes, jāpadomā par citu laiku vai pat dienu — brīvdienu, lai būtu pārstāvēti ne tikai Dundagas un Kolkas skolu jaunieši, bet arī strādājošā jaunatne, savukārt tikšanās vadītājas — Aiga Ūdre un Inese Freimute — solīja ideju apkopojumu nodot politiķiem tālākai pilnveidei, attīstīšanai un, pats galvenais, rīcībai.

Laiks pagājis, un varam salīdzināt, kas piepildījies, kas ne. Kā tas šķiet abām meitenēm? Laine uzskata, ka abas tikšanās ievērojami atšķīrās, jo *Likajā muižā* dalībnieki grupiņās sprieduši, diskutējuši. Šoreiz visi — deputāti Andra Grīvāne, Una Sila, Gunārs Laicāns un Aldons Zumbergs — un aptuveni

piecpadsmit jauniešu sasēdušies aplī, un politiķi pastāstījuši par savu darbu, iecerēm, piemēram, sapost Dundagas diķi, par citām prioritātēm, par ģeogrāfisko izvietojumu, kas objektīvi noteic mūsu novada plusus un mīnus, par vajadzību piesaistīt ļaudis, lai te dzimtu bērni un pastāvētu skola.

Tikšanās izremontētajā zēnu mājturības kabinetā bijusi saturīga, sākumā jautājumus rosinājusi skolotāja Inese Freimute, piedalījusies arī direktore un skolas saimniece, palaiķam izsakot kādu asprātīgu repliku. Tomēr paši jaunieši nav bijuši naski jautāt. Abas meitenes darbojas arī skolēnu parlamentā, tāpēc mani interesēja, vai vienai pašpārvaldei tiekoties ar otru pašpārvaldi, jaunākajiem tomēr nebūtu ko vaicāt? Meitenes skaidroja, ka skolēnu parlamentā vairāk spriež par pasākumiem, piebilstot, ka jaunieši kļuvuši kūtākā. Laine pat neslēpa sarūgtinājumu: «Nav jēgas organizēt, ja nav, kas piedalās. Nezinu, kāpēc tā ir. Man jau šķiet — jo vairāk tu dari, jo vairāk arī izdari un laiks atrodas. Diemžēl arī sportā ir tāds kā apsākums, mazāk apmeklē treniņus, piemēram, volejbolā, pat tie, kam ir labas dotības. Varbūt daudz laika paņem internets. Pusdienas laikā skolā var redzēt tādu ainu: ar vienu roku jaunietis ēd, bet otrā ir telefons!»

Vēl es ziņkaroju, vai deputāti ar jauniešiem nevarēja satikties jaunajā jauniešu centrā? Tādi novēlējumi bija, centru atklājot un pat pirms tam. Meitenes atbildēja, ka pagaidām jauniešu centrā nekas nenotiek, nesot visa inventāra. Jauniešu domes sēdēs jaunieši tiek pie Aigas Ūdres domes ēkā. Bet abas meitenes ir pārliecinātas, ka tikties ar politiķiem vajag, apmainīties domām esot nepieciešams.

Jāvēl gudrs un regulārs darbs turpmāk, paturot prātā jau izteiktās labās ierosmes un pilnvērtīgi izmantojot visus resursus, lai *amerikas* nebūtu jāatklāj no jauna.

Alnis Auziņš



Ciemos

Mazirbe

Turpinājums. Sākumu skatīt 3. (174.) numurā.

Turpinām bijušā zastāva priekšnieka Vladislava Žukovska atmiņas.

Robežsargi un vietējie iedzīvotāji

Vladislavs: — Jūrnieku postenis jau arī blakus bija, tepat aiz Mazirbes upītes. Ciema iedzīvotāju attieksme pret robežsargiem bija lojāla. Labi sadzīvojām. Ja Dundagas kolhozam vajadzēja un mūs aicināja, tad karavīri palīdzēja. Atceros kolhoza priekšsēdētāju Žani Grīnvaldu. Ar Aldonu Zumbergu man mazāk iznāca darīšana. Nevejā iecirkni vadīja Līvija Kēnigshalde, vai katru gadu gājām talkā no laukiem lasīt akmeņus. Atminos arī brigadieri Elmu Zadiņu. Aiz Dundagas gan vairs nebija mūsu teritorija, bet arī tur gājām palīgā. Bieži vien rudeņos vācām kartupeļus. Reizēm vasarā ar smago automašīnu vedām sienu. Man, latgalietim, latviešu valoda nebija visai laba, bet, te dzīvodams, pamazām iemācījos.

— **Bet vai jūs tā drīkstējāt — iet civila-jiem palīgā lauku darbos?**

Vladislavs: — Drusku jau atļauja augstākai priekšniecībai bija jāprasa. Kolhozs *Dundaga* mums par darbu uzdāvināja televi-zoru. Naudu arī pārskaitīja. Iegādājāmies saimniecībai vajadzīgo, piemēram, nopirkām aizkarus.

Šad tad pie mums atbrauca priekšniecība. Tādos gadījumos vajadzēja gādāt kādu lasīti, tas visiem garšoja. Tad noderēja labās attiecības ar zvejniekiem. Atceros Leitendorfu, Sīkragā — brigadieri Kļaviņu.

Toreiz bija modē visādi lozungi, arī tāds teiciens: Robežu sargā visa tauta. Savā ziņā tā arī bija. Man jau bija jākontaktējas ar vie-tējiem iedzīvotājiem, un es to arī darīju. To-reiz te bija slēgtā zona, iebraucējiem vaja-dēja caurlaides. Vietējie, mazirbnieki, nāca palīgā, iesaistījās *družīņņikos*, pārbaudīja do-kumentus. Egils Kiršpils bija *družīņņiku* priekšnieks. Daudz mums līdzēja Haralds Ro-zenbergs. Labi sadarbojāmies ar skolu. Vadī-jām Jauno robežsargu draugu pulciņu. Bija karavīri latvieši, tos norīkoju uz skolu. Ar su-

ņiem gāja, rādīja, ko suns prot, kā izpilda vi-sādas komandas, atrod noslēptus priekšme-tus. Tas jau rada interesi. Arī skolēni un sko-lotāji nāca pie mums uz *zastāvu*.

Robežsargu ikdiena

— **Kur zastāvs atradās, tur, kur vecā jūr-skola?**

Vladislavs: — Jā. Kad te ierados, viss bija nolaists, karavīri — izlaidušies. Bija *samovol-kas* (karaspēka daļas patvaļīga atstāšana bez priekšniecības atļaujas), iedzeršanas. Man ar to vajadzēja cīnīties. Vēlāk jau te skaitījās la-bākais zastāvs. Brauca priekšnieki skatīties.

— **Cik robežsargu bija jūsu zastāvā? Cik latviešu?**

Vladislavs: — Parasti bija ap 25–30 vīru, mums bija viens no lielākajiem, cilvēki 55, tikai Rojā dienēja vēl vairāk, pie 70. Latviešu nebija daudz, kādi divi trīs. Mūsu pārziņā at-radās teritorija no Irbes upes līdz Saunagam.

— **Jums te bija mierīgi? Robežpārkāpēji netraucēja?**

Vladislavs: — Bija ļoti mierīgi, un tāpēc karavīri arī izlaidās. Visi zināja, ka nekas jau nevar notikt. Vajadzēja nodrošināt disciplī-nu. Manā laikā neviens neraudzīja no šejie-nes bēgt, neviens nemēģināja šurp nokļūt. Reiz mums ziņoja, ka pie Liepājas esot pie-peldējusi nezināma zemūdene, it kā daži iz-kāpuši krastā un kaut ko pētījuši. Zemūdene pēc tam aizbraukusi. Vai nu tā bija, kas to lai zina, varbūt to tikai tā ziņoja, lai paaugstinā-tu modrību.

Kolkā jau šad tad slīka, gan peldētāji, gan tādi, kas gribēja nokļūt uz bākas. Bet tas ir kas cits.

Reiz septiņdesmito gadu vidū no Vācijas atlidoja lidmašīna un nolaidās Rojā. Tur uz-pildīja ar degvielu, un tā aizlidoja līdz Rīgai. Bet Rīgā bija tāds gadījums — viens nolaupīja kuģi, sasēja kapteini un gribēja tikt uz ārze-mēm. Lidmašīna to kuģi jūrā bombardēja un galu galā apturēja.



• 20. gs. 70. gadu vidus. Taktikas mācības Mazirbē. Trešais no kreisās V. Žukovskis.

Foto no V. Žukovska albuma

— **Vai ziemā te robežsargiem nebija īpa-ši garlaicīgi?**

Vladislavs: — Tik un tā bija jābūt mod-riem. (*Ar tikko jaušamu smaidu.*) Pārkāpējs, ja tāds uzrastos, var iet arī pa ledu! Tā uz to bi-ja jāraugās. Patiesībā jau tiešām viss bija ļoti mierīgi. Vecie vīri gan stāstīja, ka senos lai-kos kārtīgā ziemā pa ledu esot uz Sāmsalu gājuši.

— **Sāmsala jeb Sāremā krievu laikos bija tā pati Padomju Savienība... Bet sakiet, vai jūsu laikā jūrmalu uzara?**

Vladislavs: — No sākuma ara. Tā josla ir saglabājusies. Mums bija šim nolūkam pare-dzēts zirgs. Īpaši norīkots karavīrs kopa gan to zirgu, gan vēl citus mājlopus, kas mums bija — cūkas, govīs. Bija arī zeme. Tie lopiņi jau bija ierēķināti produktu devās. Bet vēlāk apnika, un mēs vairs lopus neturējām.

Robežsargam ar zirgu vajadzēja noecēt robežu no Irbes līdz Saunagam — 20 kilomet-rus.

— **Tas jau nopietni. Un cik bieži ecēja?**

Vladislavs: — Reizi nedēļā. Vēlāk sūtīja speciālu traktoru ar īpašām ecēšām, tas uz-ecēja, uztaisīja rievās. Mums tāda traktora nebija, tas brauca no Ventspils un uzecēja

orķestru konkurencē ieguva atzinības diplo-mu, kas bija patīkams pārsteigums. Ieva par piedalīšanos uzteica diriģentes Indras dros-mi.

«Man patīk spēlēt, tāpēc piedalos. Uzskat-u, ka orķestris ir liela vērtība gan mācību procesam, gan kultūras dzīvei. Audzēkņiem muzicēšana orķestrī attīsta mūzikas skolā iegūtās prasmes, paplašina muzikālās darbības pieredzi. Priecājos, ka lielākā daļa orķes-tra dalībnieku turpina spēlēt orķestrī arī pēc skolas beigšanas, tātad orķestrī vadītais laiks bijis emocionāli pozitīvs un muzicēšana ir kļuvusi par dzīves nepieciešamību», saka Ie-va.

Ieva Hermane: «Orķestris ir liela vērtība gan mācību procesam, gan kultūras dzīvei. Audzēkņiem muzicēšana orķestrī attīsta mūzikas skolā iegūtās prasmes, paplašina muzikālās darbības pieredzi. Priecājos, ka lielākā daļa orķestra dalībnieku turpi-na spēlēt orķestrī arī pēc skolas beigšanas!»

Bet ko par piedalīšanos orķestrī saka audzēkņi? Astotklasniece Loreta teic, ka vis-ilgāk — 4 gadus — no tagadējiem orķestran-tiem spēlē viņa un Kristīne Ralle. Vijoļspēli DMMS Loreta apgūst jau astoto gadu. Meite-ne diezgan labi mācās, dejo gan DMMS Ho-reogrāfijas klasē, gan tautiskajās dejās pie skolotājas Daces Treinovskas, dzied vidus-skolas korī. Turklāt viņa uzsver, ka cenšas visu izdarīt pēc iespējas pamatīgāk. Protams, reizēm neiznāk kaut ko izmācīties.

Loreta uzskata, ka uz orķestrī brauc pār-svarā ar prieku. Viņai patīk, ka koncerti no-

visos zastāvos. Bet ar laiku ecēšana apsīka. Tāpat robežsargiem vajadzēja pētīt pēdas. Vietējiem pieklūt jūrai nebija vienkārši. Va-jadzēja zvanīt man un lūgt atļauju. Ja robež-sargs atrada pēdas, tad ziņoja, un tad trauk-smes grupai bija jāmeklē. Reiz starp Saunagu un Pitragu mūsu suns paņēma pēdas. Ejam. Pēdas aizved pie skolotājas Maijas Valces mājiņas. Mēs viņu laikam no miega uzcēlām, pat neērti bija. Bet reizē arī nopriecājos, ka viss ir vienkārši beidzies.

— **Viņa tāpat vien uz savu galvu bija aiz-gājusi pastaigāties?**

Vladislavs: — Jā, līdz jūrai. Viņa bija sav-dabīga, nevienam nepakļāvās. Bija stingri noteikts — kurās vietās no tikiem līdz tikiem drīkst iet. Īsti vairs neatceros, laikam līdz de-viņiem vakarā drīkstēja iet.

— **Vai suņus tepat dresēja?**

Vladislavs: — Nē, suņu skola bija Karēlijā. Suņu inspektori bija kārtīgi, disciplinēti vīri. Man atkal bija jātaisa kontrolpēdas.

Alnis Auziņš

Autors pateicas par atbalstu raksta saga-tavošanā Ivaram Abajam, Ārijai un Vladisla-vam Žukovskiem!

Turpmāk vēl

Mūsējie Ziemeļkurzemes kamerorķestrī

Kopš 2002. gada sekmīgi darbojas Ziemeļkurzemes kamerorķestris, kurā spēlē arī Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) skolotāja Ieva Hermane un vairāki audzēkņi. Par to saruna ar skolotāju Ievu un DMMS audzēkņiem: vijolnieci Loretu Bergmani, flautisti Agnesi Bērzkalni un zvaniņu skandinātāju Kārli Gerdiņu.

Ieva atceras, ka 2002. gada septembrī, sa-tiekoties Talsu rajona Talsu, Dundagas un Rojas mūzikas skolotājiem, rojeniece Indra Sproģe ierosinājusi veidot kamerorķestri, ko viņa uzņēmusies vadīt. Pārējie skolotāji šo ieceri ar prieku atbalstījuši.

Ieva teic, ka bērnu katrā mūzikas skolā nav pārāk daudz. Dundagā visi vijolnieki, iz-ņemot vienu, iesaistījušies Kurzemes kamer-orķestrī. Sākumā līdztekus Ievai vēl spēlējusi Ketija Milta. Mēģinājumi notikuši sestdienās Talsos. Tad nu abas, paņēmušas savas vijoles, ar satiksmes autobusu devušās uz Talsiem un atpakaļ. Pēc tam interesi sākusi izrādīt arī Una Lielanse, uz Ievas aicinājumu atsauku-sies Sigita Dzērve. Pašlaik kamerorķestrī spēlē vijolnieces — L. Bergmane, Daniēla Damberga un Kristīne Ralle —, kopš pērnā gada zvaniņus skandē K. Gerdiņš, kopš 2013. gada decembra flautu spēlē A. Bērzkalne.

Tagad audzēkņus ved skolotāja ar savu auto. Ja jābrauc arī Kārlim, automašīnā vi-siem vietas nesanāk. Ir bijušas reizes, kad ce-lā dodas arī otrs spēkrats, kam pie stūres sē-žas Kristīnes mamma Inga Ralle. Ieva atzīst, ka vispirms jautājusi mammām, vai viņas ir ar mieru, ka bērni spēlē kamerorķestrī. Mammās tiešām to vēlas! Vecāku atbalsts ir nozīmīgs. Tikai pēc tam skolotāja jautājusī bērniem. Parasti jau arī viņi visi grib. Nav bi-

jis tā, ka saka nē. Taču slodze ir liela. Reizēm jau ir brīvāks, kad vairāk mācās mājās. Īpaši grūts bijis iepriekšējais gads, kad uz mēģinā-jumiem vajadzējis braukt katru sestdienu, jo orķestris gatavojies konkursam, pavasarī bi-juši arī vairāki koncerti. Mēģinājumi sāku-šies no rīta desmitos. Jāceļas jau agrāk, un kur nu vēl braukšana! Turklāt šie audzēkņi dara vēl daudz ko citu, piemēram, dejo, dzied korī, vidusskolā vada pasākumus.

Jautāta par repertuāru, Ieva atbild, ka tā lielākoties ir klasika. Pirmais skaņdarbs, ko orķestris apguvis, bijusi Jozefa Haidna *Bērnu simfonija*. Kolektīvs regulāri uzstājas Amen-das svētkos Talsos. Katru gadu tas sniedz arī vēl citus koncertu Talsos, Dundagā un Rojā.

«Šogad orķestrim ir ļoti interesanta prog-ramma, kurā skanēs populārās mūzikas skaņdarbi, kā *Zem Parīzes debesīm*, *Dziesma par lāčiem* no kinofilmas *Kaukāza gūstekne*, Astora Pjaccollas un Džordža Geršvina darbi. To orķestris mācās, gatavojoties Kurzemes orķestru salidojumam 6. III Kuldīgā.

Salidojums notiks 4. reizi. Tajā piedalīsies arī vokālisti, spēlēs akordeonisti, saksofonis-ti...» stāsta Ieva.

Viņa lepojas, ka pagājušajā pavasarī Ogrē Latvijas mūzikas skolu un stīgu ansambļu un orķestru konkursā *Musica da Camera 2013* Zie-meļkurzemes kamerorķestris ļoti spēcīgā 8



Pie mums, uz zemēm

Paši cenšamies tikt galā

Pabeidzam iepriekšējā reizē sāktu stāstījumu par kuplo Gerhardu ģimeni Pitragā.

— **Gluži naturālā saimniecība jūs neesat. Cik ērti jums iegādāties ikdienā vajadzīgo?**

Iveta: — Mums ir ļoti labs autoveikals, kopš pagājušajiem Jāniem iebrauc pat mūsu sētā. Vienmēr nopērku visu nepieciešamo, turklāt nosūtu arī savu pienu uz Sīkragu, uz Kolku. Man ir izdevīgi. Man šķiet, ka šis autoveikals no Valgalciema brauc teju jau trīsdesmit gadu. Ja vajag, var pasūtīt preces. Pie viņa ir viss, maize vienmēr ir svaiga. Piedevām atsevišķas preces ir pat lētākas nekā parastā veikalā. Neticami, bet tā ir. Acīmredzot saprot, ka pārsvarā te ir pensionāri, pirktspēja nav liela. Šis autoveikals brauc pirmdienās un ceturtdienās, un vēl sestdienās ir no Pūnām.

— **Tad Mazirbes veikals jums nav svarīgs. Un tas, ka tur likvidēts pasts?**

— Kad bija, tad jau aizbraucām. Domāju, ka tā trūkumu jūt mazirbnieki. Ja pazūd kas tāds, kas ir bijis, to vienmēr mana.

— **Un kā ar skaidro naudu? Bankomāts ir tikai Dundagā.**

— Tā kā bērni regulāri ir Dundagā un es pati arī aizbraucu, tas nav liels apgrūtinājums. Vasarā, skolas brīvlaikā, to vairāk jūt.

— **Kāds ir jūsu viedoklis par atkritumu apsaimniekošanu?**

— Kopš vasaras man ir mazais kontainers, noslēgts līgums ar *Eco Baltija Vide*. Par izvešanu jāmaksā Ls 2,30 mēnesī — tas gan vecajā naudā. Kādreiz bija ciema kontainers, bet tajā meta visi, neko nemaksājot. Tad to noņēma. Pie tēva pagājušā vasarā bija iebrukusi pašvaldības policija, it kā Ūdru Jānis vairs nevāķšot atkritumus. Es saku — tēvs to mazumiņu atkritumu, ko saražo, liek manā konteinerā. Pirms konteineru pirkām uzlīmes

par 40 santīmiem, tās likām uz maisiem, šķiet, 20 litriem.

Es nesūdzos. Varu pat piezvanīt un atteikt firmai, lai nebrauc, ja, piemēram, būtu tik dziļš sniegs, ka viss aizputināts. Un varu arī maisus pirkt. Dundagā bērni var iegādāties.

Man ar atkritumiem nekad nav bijušas problēmas. Ko varam, to sadedzinām, kas lopiem izbarojams, tas tiek lopiem. Jā, dažādi iepakojumi salasās, pašlaik mazajam pampieri. Man šķiet, ka kontainers ir labs risinājums. Tam, ko mēs esam izvēlējušies, arī vāks drīkst būt vaļā.

— **Patī jūs sen pa māju saimniekojat?**

— Jā, man ir problēmas ar muguru. Tepat Pitragā Bangas laikā strādāju zivju cehā, pēc tam Kolkā. Muguras likstas ir kādreizējā darba sekas. Tagad mājās vadu saimniecību. Es nesūdzos. Mēs tādu dzīvi esam izvēlējušies... Kam veselība ļauj, lai strādā zivju cehā divās maiņās, bet tad mājas saimniecība jālikvidē, un tad viss ir jānopērk.

— **Jūs tomēr atrodaties Kolkas pagastā. Kā jūs šo pārvaldību izjūtat, ko vēlētos?**

— Ir jau pitradznieki, kas vairāk vērsti uz Kolku, kam dakteri ir Kolkā. Visā visumā paši cenšamies tikt galā. Vīram ir traktors, ar to varam savu ceļu iztīrīt. Ja ir dziļš sniegs, tad piezvanu Ilmāram Gleglu. Labi, ka ir tāds speciālists, kam var pa tiešo zvanīt, zinot, ka viņš visu izdarīs. Agrāk skolēnu autobuss neiebrauca ciemā. Runāju ar Ilmāru, viņš ar Ivaru Petrovicu nokārtoja, tagad autobuss iebruc ciemā. Citreiz vajadzēja uzbērt granti uz pašvaldības ceļa. Ar Aldi Pinkenu reiz par zvejošanu bija jākāro lietas.

Sapulcē Mazirbē izskanēja viedoklis, ka piekrastes ciemi tā īsti nepieder ne Kolkai,

ne Dundagai. Bet mēs nekad neesam jutuši, ka būtu kādam dikti vajadzīgi. Arī vecos laikos ne, arī neatkarības sākumgados ne. Tad mums pašiem traktora nebija, reiz ziemā vajadzēja izšķūrēt ceļu — tieši skolēnu brīvlaikā. Piezvanīju uz Kolku, un man atbildēja: kad brīvlaiks beigsies, tad sniegs būs nokušis.

Sapulcē vēl sprieda, ka ciemā pietrūkst norāžu, lai tūristi zinātu, kur atrodas jūra. Tagad laikam Kolkas pārvaldnieks bija atbraucis un apskatījies.

Palīdzību esmu lūgusi tikai atsevišķas reizes. Kad bērnus vajadzēja sūtīt meža skolā, tad atmaksāja ceļa naudu. Labi ir, ja bērni neslimo. Kad saslimst, tad uzreiz to jūt makā.

— **Vai jums ir priekšstats, kā novads koptu dzīvo?**

— Jā. Palasu *Talsu Vēstis*, *Dundadznieku*. Kaut ko arī dzirdu no kāda. Ko vajag, to zinām. Domājam līdzī, vēlēšanās piedalāties, uz tikšanos Mazirbē bijām. Tagad gaidām atbildes. Piekritu, ka uzreiz atbildēt nevar, bet atbildēm jābūt, tikai tad tādām tikšanās reizēm ir jēga.

— **Vasarā un ziemā jūsu ciemā ir atšķirīgs iedzīvotāju skaits.**

— Jā gan. Jāskaita. Kādas 11 mājās dzīvo pastāvīgi, bet daudzās ir pa vienam pensionāram. Vasarā ir pieplūdums. Arī man vasarā sēta ir pilna ar radiem un draugiem, cits apmetas sienā, cits teltī.

— **Par tūrisma uzņēmējdarbību neesat domājuši? Pagalmā ir vagoniņš.**

— Vagoniņam jumts jāmaina. Pērn viena ģimene tur dzīvoja. Domāsim, redzēsim.

— **Šķiet, ka tādā labā nozīmē jūs ar visu esat mierā.**

— Tā ir. Nu ja, vieta te ir mitra, nav grāvju. Vecos laikos tie darbojās. Tagad grāvji ved caur nacionālo parku un vēl citiem privātajiem. Mēs jau esam rakuši, bet ūdeņi nedabū aizplūst. Arī tagad pagalmā pelķes. Mitrums mājai rada problēmas. Dziļi sniegi nav bijuši, bet zeme sasalusi. Pašvaldība kaut ko sola palīdzēt. Par to jau sanāksmē Mazirbē arī runājam.

nis. Viņš norādīja arī, ka ražotājam vajag produkciju pārdot, ka transports ir dārgs un Ventspils ostā nav konteineru. «Jūs lieliski izkristalizējāt problēmas. Tāpat komunikācija un infrastruktūra — lietas, kas gremdē teritoriālo attīstību», atzina I. Pučure.

Tālāk uzņēmēji sagatavotās lapiņās norādīja, vai viņi vēlas, lai uzņēmēju konsultatīvā padome būtu biedrība, nodibinājums vai vienkārši sanākt kopā kā pašlaik.

Tad dalībnieki grupās ātri apsprieda, vai ir ar mieru piešķirt stipendiju čaklākajiem Dundagas studentiem, kas mācās novadam vajadzīgā specialitātē. Atbilde bija jā, kādiem gan ar garantiju, ka tad ir arī novadā jāatgriežas.

Otrs grupu darbs saistījās ar Dundagas novada tēla izveidi. Vai tas ir vajadzīgs? Domas dalījās: ražotāji neredzēja tādu vajadzību, bet tūrisma uzņēmējiem zīmols lieti noderētu.

Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Lauris Laicāns pastāstīja uzņēmējiem par novada attīstības plānošanas dokumentu apspriešanu, bet izpilddirektore Inga Ralle iepazīstināja ar novada budžetu 2014. gadā.

Inga Pučure ziņoja, ka pašvaldībai ir doma stiprināt arī starptautiskos sakarus ar Horvātiju, Čehiju, Dāniju, Zviedriju, Igauniju un Lietuvu.

Klātesošie vienojās, ka šādas tikšanās varētu būt četras reizes gadā.

Noslēgumā vienojās, ka šādas tikšanās varētu būt 4 reizes gadā. Nākamā būs marta beigās vai aprīļa sākumā, jo saistīta ar plānošanas dokumentu apspriešanu.

Jāuzteic lieliskā tikšanās vadītāja I. Pučure — pāris stundu garais pasākums paskrēja nemanot. To novērtēja arī kāda no uzņēmējām, sakot, ka pēc sanāksmes piedzīvojusi jaunu spēku pieplūdumu.

Dāna Siliņa

Viena sāpe ir, ka televīziju neredz. Tikai dažas programmas.

— **Bet tā jau ir valsts lieta. Un kā jums ar radio, ar internetu?**

— Radio skan pirmā un un otrā programma. Pēc interneta nav vajadzības.

(*Tieši tad virtuvē ienāk Lilita ar mazuli uz rokas.*) **Lilita:** — Bērniem skolā reizēm vajag. Tās lietas ir jāizsver. Tas maksā naudu. Tehniski būtu iespējams, tepat ir LMT tornis. Bet laukos jau vienmēr ir kas jādara, internetā var sēdēt un sēdēt. Elektrību arī patērē.

Iveta: — Bibliotēkā un skolā ir internets. Kad Lienei trešajā klasē bija jātaisa darbiņš, paņēma no bibliotēkas enciklopēdijas, žurnālus un labi uzrakstīja. Un grāmatas jau arī jālasa. Televīziju arī vasarā tikpat kā neskatās. Ziemā... Ziņām pietiek ar vienu kanālu.

— **Vai uz Dundagas pils kultūras pasākumiem arī aizbraucat?**

Iveta: — Kādreiz. Biju uz bērnu pasākumu, kad meita dejoja. Gāja *Sensus* grupā, šogad pie Daces Treinovskas. Lai meitens pats saprot, ko grib.

— **Kāds jauniesiem ir nākotnes skatījums? Vai būs palicēji Pitragā?**

Iveta: — Prom nebēg, pat labprāt paliktu. Taisnība, jautājums ir, cik te uz vietas ir iespējas strādāt.

Lilita: — Kad nebija dzīvokļa Dundagā, tad braukšana uz darbu apgrūtināja dzīvi. Tagad irējam dzīvokli, tas ir nokārtots. Mani rudenī aicina atpakaļ uz veikalu *Top!*. Un kur tad īpaši būtu jāskrien?

— **Un negribas arī?**

Lilita: — Negribas. Kāda te vaina? Darbs ir, maize ir.

Iveta: — Un kā ir citos lielveikalos? Sliktāk. Daudz stundu? Kur tad tā nav?

Lilita: — Ja jau grib strādāt, tad tik strādā. Vasarā ejam sēnēs un ogās. Pa ceļam uz Mazirbi salasām mellenes, tur nododam un ar divriteņiem braucam atpakaļ.

— **Uz ārzemēm jaunie nav skatus metuši?**

Iveta: — Pat domas nav bijušas. Vienmēr ir bijis jācinās. Tepat. Uz vietas.

Alnis Auziņš

Tiekas uzņēmēji

27. II pils salonā novada uzņēmējus kopā aicināja projektu vadītāja Inga Pučure.

Viņa sacīja, ka tikšanās rīkota tādēļ, ka novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns un izpilddirektore Inga Ralle bijuši ļoti ieinteresēti šajā sadarbībā. G. Laicāns pateicās 13 uzņēmējiem par ierašanos, uzsvēra, ka kopā turēšanās ir pasaules prakse, un novēlēja, lai kopā nāksana turpinātos.

I. Pučure norādīja, ka tikšanās mērķis ir veicināt veselīgu un radošu sadarbību, kas bagātina uzņēmējus pašus, attiecības starp uzņēmējiem un pašvaldību, starp uzņēmējiem un ārējiem partneriem. Uz tikšanos I. Pučure bija uzaicinājusi pārstāvjus no VAS *Latvijas Attīstības finanšu institūcijas «Altum»* Ventspils filiāles vadītāju Normundu Abaku un viņa Talsu kolēģi Jolantu Priednieci. N. Abakuks pastāstīja, ka no 2014. gada 1. I Hipotēku banka ir pārtapusi par VAS *Latvijas Attīstības finanšu institūcija «Altum»*. Tās galvenais mērķis ir ar kredītiem atbalstīt uzņēmējdarbību. Tāpat N. Abakauks sacīja, ka pēc pusgada gan *«Altum»* iekļausies kādā citā finanšu institūcijā, kur būs pieejami visi finanšu instrumenti. Tam jāseko līdz!

J. Priedniece sīkāk iepazīstināja ar 6 piedāvātajām atbalsta programmām, kas paredzētas uzsācējiem, lauksaimniekiem, mazajiem un vidējiem uzņēmējiem. Vairāk par to — interneta vietnē www.altum.lv vai Talsos, Krišjāņa Valdemāra ielā 21a, 2. stāvā, pirmdienās un piektdienās.

Ļoti interesanti par SIA *Kurekss* pastāstīja un uz jautājumiem atbildēja šī uzņēmuma darbinieks Ainars Apfelbaums. SIA *Kurekss* nodarbojas ar zāgmateriālu ražošanu. Pērn tā apgrozījums bija vairāk nekā 30 miljonu latu, saražoti 175 000 m³ zāgmateriālu. Uzņēmumā strādā 185 darbinieki. A. Apfelbaums skaidroja, ka pēdējos trīs gados īstēnoti lieli projekti un, uzņēmumam attīstoties, nevajag vairāk darbinieku, bet darbā

labprāt pieņemtu kvalificētu speciālistu — elektronīki, programmētāju, jo jaunās iekārtas ir tikai ar datorvadību. SIA *Kurekss* ražo visu, sākot no taras zāgmateriāliem un beidzot ar konstrukciju materiāliem. (Vairāk interneta vietnē www.kurekss.lv — *Red.*)

«Jūs lieliski izkristalizējāt problēmas. Tāpat komunikācija un infrastruktūra — lietas, kas gremdē teritoriālo attīstību», atzina projektu vadītāja Inga Pučure.

Jānis Dambītis vēlējās zināt *Kurekss* pārstāvja viedokli par mežu izciršanu Latvijā. A. Apfelbaums atbildēja — ko izstrādā, to arī iestāda. «Mežizstrādi stingri kontrolē valsts. Tas, ka Latvijā izcirtīs visus mežus un paliks tukšnesis, ir pilnīgas muļķības!» ciemiņš sacīja. Viņš norādīja, ka presē un internetā izskan neprofesionāli viedokļi. Tiesa, audžu vecums samazinās, bet pēc veciem kokiem nav arī vajadzības. «Mežs jānozāģē, kad tajā ir 70, 80, 90 gadu veci koki, un jāizstrādā tā, lai gūtu arī ekonomisko labumu!»

Tālāk I. Pučure piedāvāja ieskatu ES līdzfinansētajās programmās 2014.–2020. gadam, uzsverot, ka no projektiem jāpaņem viss, kas vien iespējams.

Uzņēmējs Mārtiņš Grasmanis skeptiski vērtēja, ka Dundagā inovāciju nebūs, jo blakus ir Ventspils, kur ir drošība, ceļi, ostas. Kurš investors būs gatavs ieguldīt un kurš jaunietis — atgriezties Dundagā? I. Pučure norādīja — ja kādam Ventspils augstskolas studentam nav darba, to var piedāvāt Dundagā. Te ir jauka vieta, kur dzīvot, bērnu dārzs, skola. «Bet nav centrālās apkures, silta ūdens un izklaides», oponenta M. Grasma-

Kolkas ciema jaunā valde

1. III Kolkas ciema valdes vēlēšanas tautas namā vadīja iepriekšējās valdes priekšsēdētājs Jānis Dambītis.

Vispirms viņš sirsnīgi pateicās 2009. gada vasarā ievēlētajai valdei par darbu, katru sveicot ar pavasarīgu ziedu pušķi. Jānis arī uzsvēra, ka valdes lielākais sasniegums ir vienprātība. Viņš norādīja, ka Latvijā nav daudz tādu valsts struktūru, kas savas algas ziedojuši atpakaļ tautai. «Ir ziedu laivas un ziedu bāka, esam palīdzējuši jaunajām ģimenēm un cilvēkiem, kas nes Kolkas vārdu pasaulē!» priecājās Jānis. Viņš pateicās kolciniekiem, kas rūpējās par ziedu laivām, un Kolkas jauniešiem, kas tās ir saudzējuši.

Par darbu valdei paldies sacīja arī Kolkas ciema pārvaldnieks Aldis Pinkens. Viņš uzteica kolciniekus, kam 2009. gada vasarā izdevies izvēlēties valdē īstos cilvēkus. Īpašs paldies tika Jānim, kam, esot Rīgā, pieticis spēka domāt arī par Kolku.

Pirms vēlēšanām izvirzīja valdes kandidātus. Daži no nosauktajiem gan atteicās kandidēt.

Kad apmēram 90 cilvēku bija nobalsojuši un balsu skaitītājas — novada izpilddirektore Inga Ralle, Inga Pinkena un Dace Tindenovska — tās saskaitījušas, Aldis nosauca jauno valdes sastāvu, katru sveicot ar rozi. Kolcinieki bija uzticējušies Jānim Dambītim, Veltai Šteinai, Ingridai Liepai, Dzintrai Tauniņai, Aldim Tindenovskim, Baibai Šuvcānei un Oskaram Sproģim, gandrīz visai iepriekšējai valdei. Apsveicam!

Deputāts Aldons Zumbergs zāles priekšā paspieda roku novada vadītājam Gunāram Laicānam, pateikdamies par viņa vīrišķību atteikties no ielānotajām reformām. Atskanēja skaļi aplausi.

Tautas sapulce sākās ar dziesmu *Nevis slinkojot un pūstot* un beidzās ar tradicionālo *Pūt, vējiņ!*.

Dāna Siliņa



Raibs kā dzeņa vēders...

Projektu konkurss

Biedrība *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* izsludina projektu konkursa VIII kārtu Lauku attīstības programmas 411. pasākumā «Konkurētspējas veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā» (piešķirtais finansējums — € 13 435,63) 3. aktivitātē:

Iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana, infrastruktūras izveide lauksaimniecības produktu ražošanai un pirmapstrādei, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai, kā arī ilggadīgo auglīkopības kultūraugu, izņemot zemeņu, stādu iegāde, stādījumu balstu sistēmu, žogu un žogu balstu iegāde, uzstādīšana un stādījumu ierīkošana;

Iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana, infrastruktūras izveide lauksaimniecības produktu pārstrādei un pirmapstrādei mājās apstākļos, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai.

3.1. Rīcība: Lauksaimniecības produktu ražošana un pirmapstrāde.

Mērķis: Veicināt lauksaimniecības uzņē-



PROJEKTU LĪDZFINANSĒ
EIROPAS SAVIENĪBA



mumu saimnieciskās darbības attīstību un konkurētspēju.

3.2. Rīcība: Lauksaimniecības produktu pārstrāde un pirmapstrāde mājās apstākļos.

Mērķis: veicināt lauksaimniecības produktu pārstrādi mājās apstākļos, radot pievienoto vērtību lauksaimniecības produktiem

Pieejamais finansējums 3.1. un 3.2. rīcībām ir € 13 435,63.

Projektus pieņems no 25. III līdz 25. IV biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā, Dundagas novadā. Sīkāka informācija biedrības interneta lapā www.ziemeļkurzeme.lv vai pa tālruni 29172814.

Ar vietējās attīstības stratēģiju, rīcības mērķiem, to plānotajām darbībām, projektu vērtēšanas kritērijiem un minimālo punktu skaitu pozitīva atzinuma saņemšanai var ie-

pazīties katru piektdienu, iepriekš sazinoties, no plkst. 9.00 līdz 16.00 biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā, Dundagas novadā vai biedrības interneta lapā www.ziemeļkurzeme.lv, vai zvanot pa tālruni 29172814 koordinatorei Guntai Abajai, vai rakstot e-pastu zba@dundaga.lv.

Lauku atbalsta dienesta interneta lapā www.lad.gov.lv pieejamas projekta iesnieguma veidlapas un metodiskie norādījumi to aizpildīšanai, kā arī iespējams elektroniski iesniegt ar drošu elektronisko parastu parakstītu projekta iesniegumu, e-pasta adrese: lad@lad.gov.lv.

Gunta Abaja

Kas ir visgrūtākais pārbaudījums?

20. II pils mājīgajā salonā nelielā pulciņā kopā sanāca dundadznieki, kas ar interesi noklausījās Anitas Vīksnas stāstītājā pasākā par Bagāto Mārtiņu.

Tā nebija vienkārši pasaka, bet daudz kas vairāk. Kā atzina pati Anita, citējot Jāni Peteru — pasaka kaut ko pasaka. Turklāt stāstījumā Anita iesaistīja arī visus klātesošos. Varētu arī teikt, ka tā bija viešņas dalīšanās savā dzīves pieredzē, tajā, ko pati ir atklājusi. Stāstot pasaku, viņa mums gan daudz ko skaidroja, gan jautāja, aptverot tās daudzslāņainību un simbolus.

Stāstniece aicināja mūs paskatīties uz pasaku, tās personāžiem un savu dzīvi caur trim mīlestībām: pašmīlestību, sava tuvākā mīlestību un Dieva mīlestību. Dievs jau ir salicis, kurai mīlestībai vajadzētu būt pirmajai, kurai otrajai un kurai — trešajai. Taču zinām, ka bieži vien dzīvē viss mums sanāk citādāk.

Aizraujošs un bagātīgs bija viss, ko dzirdējām un par ko runājām šajā vakarā. Katra sirdi noteikti aizskāra kas cits. Man pašai īpaši patika pārdomas par visgrūtāko pārbaudījumu dzīvē.

Kas tas ir? Pasaule nemītīgi met tev dažādu izaicinājumus. Visgrūtākais pārbaudījums ir noturēt sevī cilvēka stāju, uzdodot jautājumu, kāpēc tāds brīdis manā dzīvē pienācis, nevis aizvainoties uz šo pasauli. Ja aizvainojos, tā ir pašmīlestība. Mēs visus cilvēkus redzam no galvas līdz kājām, tikai paši sevi — ne. Mēs radām ilūziju par sevi: re, kādi mēs jēdzīgi cilvēki esam. Istie spoguļi, kas mūs pašus parāda, ir tie, kas mūsu ceļā ieliek. Jautājums — cik drosmīgi esam, lai tajos paskatītos?

Kad dzirdēju tautasdziesmu *Māte savas meitas sauca, vai ir visas vakarā*, atcerēšos, kā Anita skaidroja tās simbolus un klausīšos to citādāk nekā līdz šim.

Aizkustinoša bija atziņa, ka visas gudrības jēga ir padarīt mīlestību lietojamu.

Ar nepacietību gaidīšu pasakas turpinājumu 13. III plkst. 18.00 pils salonā.

Diāna Siliņa

Sporta spēlēs Talsos

1. III Talsu sporta namā līdztekus ar daudzām bijušā rajona komandām sporta spēļu ziemas posmā sacentās arī Dundagas un Kolka pagasta vienības.

Dundziņi un kolčiņi piedalījās dambretes, šautriņu mešanas, galda tenisa, svara stieņa celšanas un novusa sacensībās, dundadznieki — arī šaha sacensībās. Vislabāk veicās Dundagas dambretistiem (komandā pēc labākajiem olimpiskajiem paraugiem spēkus apvienoja brāļi — Māris un Mārcis Mitleri) un šahistiem (Alnis Auziņš un Aldis Sīpols) — abām komandām 1. vieta. Brāļiem

Mitleriem tas ir kārtējais šāds panākums, bet šahistiem pēc pēdējo gadu *sudraba* šoreiz pirmoreiz izdevās iegūt *zeltu*, turklāt nezaudējot nevienā no 18 partijām. Godalgotās vietas vēl dundadzniekiem svara stieņa spiešanā guļus — *sudrabs* Oskaram Skarbiniekam un *bronza* Robertam Bāliņam.

Alnis Auziņš

Aldis Baļķītis

28.10.1937.–23.02.2014.

Septiņdesmit sestajā dzīves gadā mūžs aprāvēs Aldim Baļķīti — cilvēkam, kura vārds nesaraucjami saistās ar *Dailrades* Dundagas cehu.

Aldis Baļķītis bērniību un jaunību pavadījis Pāces *Odiņos*. 1945. gadā sācis mācīties Dundagas vidusskolā — 2. klasē. No 1961. līdz 1963. gadam strādājis Rankā, iepazīnies ar nākamo dzīvesbiedri Antu Šķesteri. Nākamais trīs gadus A. Baļķītis strādājis par kolhoza *Dundaga* mežkopi.

Tad nāca lielais pavērsiens 1968. gadā — iespēja dibināt un vadīt ražošanas apvienības *Suvenīrs* Dundagas filiāli. Pēc trim gadiem *Suvenīrs* pārtapa *Dailradē*. Arī mūsu izdevumā 2008. gadā no 75. līdz 85. numuram aprakstīta *Dailrades* darbība Dundagā, un krietni tiesu atmiņu ieguvām no A. Baļķīša. Nepārvērtējams ir viņa ieguldījums *Dailrades* izveidē un uzplaukumā. Dundagas mājražotāju iecirknī strādāja audejas, adītājas un tamborētājas, šuvējas un kokgriezēji,

salmu un klūgu pinēji. Bijušie *Dailrades* darbinieki ar siltu vārdu piemin savu priekšnieku.

1983. gadā A. Baļķītis aizgāja no *Dailrades* un sāka strādāt rajona celtniecības pārvaldē. 80. gadu beigās viņš bija Dundagas pansionāta direktors, pēc tam vēl piecus gadus pansionāta lietvedis.

Aldis Baļķītis izaudzinājis meitu Ilzi un dēlu Ēriku, piedzīvojis mazbērnus Tomu, Juri un Lauru. Savējiem Aldis Baļķītis paliks gaišā piemiņā kā cilvēks, kas mīl mūziku, spēlēt teātri, saviesīgos pasākumos ir sabiedrības dvēsele, ģimenes lokā organizē galda spēles, mazbērniem māca dambreti un šahu. Iecienīta Baļķīšu ģimenes tradīcija — 8. marta svinības, kad vīra cilvēki no agra rīta rosās pa virtuvi, gatavojot savām meitenēm dažādus gardumus. Tā izpaudās arī Alda Baļķīša pavāra dotības.

Atmiņu noslēgumā par *Dailradei* veltītajiem gadiem A. Baļķītis teica: «Ja man tagad otrreiz vajadzētu to visu darīt, nemūžam neuzņemtos. Bet nožēlot gan nenožēloju. Tie bija vislabākie gadi!»



Lauku uzņēmējiem

14. III plkst. 10.00 Dundagas pils mazajā zālē Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra Talsu nodaļa aicina uz bezmaksas informatīvo semināru 2014. gada aktualitātes lauku uzņēmējiem.

Programmā: Lauku attīstības programma 2014.–2020. gadam, Eiropas Savienības līdzfinansētās programmas. Aktualitātes grāmatvedībā, finansēs, nodokļos. Lauku atbalsta dienesta aktualitātes. Valsts subsīdijas un citi jautājumi. Pārtikas veterinārā dienesta aktuālā informācija. Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras aktuālā informācija. Ventspils reģionālās vides pārvaldes aktuālā informācija.

Ilze Šteine, lauku attīstības konsultante

Mūziķu panākumi

19. II Ventspilī Latvijas profesionālās vidējās mūzikas izglītības programmas *Stīgu instrumentu spēle* audzēkņu valsts konkursa II kārtā mūsu Annija Paula Heibergera (skolotāja Ieva Hermāne) bija otrā labākā starp visiem konkursa dalībniekiem, sasniedzot visaugstāko punktu skaitu savā grupā. Viņa ieguva II pakāpes diplomu un tika izvirzīta valsts konkursa III kārtai Rīgā. Apsveicam!

D.S.

Novada domē

13. III plkst. 9.00 Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde.

13. III plkst. 13.00 Attīstības un plānošanas komitejas sēde.

20. III plkst. 13.00 Finanšu komitejas sēde.

27. III plkst. 13.00 domes sēde.

Publiskā apspriešana

Ar novada domes 27. II sēdes lēmumu nr. 49 (sēdes protokols nr. 3, 12.§) un nr. 50 (sēdes protokols nr. 3, 13.§) no 10. III līdz 7. IV ir noteikta Dundagas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2014.–2030. gadam un Attīstības programmas 2014.–2020. gadam projektu publiskā apspriešana.

Ar dokumentiem publiskās apspriešanas laikā var iepazīties pašvaldības Attīstības un plānošanas nodaļā Pils ielā 14, Dundagā, Kolka pagasta pārvaldē Brigās, Kolkā, un pašvaldības tīmekļa vietnē www.dundaga.lv.

Publiskās apspriešanas sanāksmes notiks 26. III plkst. 16.00 Dundagā, Pils ielā 14, un 2. IV plkst. 16.00 Kolka tautas namā.

Rakstiski priekšlikumi līdz publiskās apspriešanas beigām jāiesniedz uz jādresē novada pašvaldībai Pils ielā 5–1, Dundagā, Dundagas pagastā, Dundagas novadā, LV–3270.

Lauris Laicāns

Neparasta izstāde

Pils mazajā zālē līdz sērsnu mēneša beigām aplūkojami Irinas Trumpeles darbi. Visīpatnējākie no tiem ir ebru tehnikā darinātie. Šo tehniku atklājuši meistari senajā Persijā, un tās būtība ir gleznošana uz ūdens virsmas. I. Trumpele kopš 1990. gada ik pa laikam dzīvo Indijā, kur ir sarīkotas viņas personālizstādes.

A.A.

Sveicam!

2. II Kultūras darbinieku dienā Talsos Talsu novada domes priekšsēdētājs Aivars Lācarus pasniedza pateicību mūsu novada Centrālās bibliotēkas bibliotekārei Daigai Mužellovskai par nozīmīgu ieguldījumu Dundagas pagasta vēstures pētīšanā un iegūto 2. vietu starpnovadu pašvaldību publisko bibliotēku konkursā *Labākais novadpētnieks*.

D.S.

Piektdien, 14. III, plkst. 22.00 viesu nams *Krūziņi* aicina uz Sieviešu dienas ballīti. Spēlēs grupa *Jūrkant* pilnā sastāvā.

«Dundadznieks» Nr. 5 (176)
2014. gada marts.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā 3085.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. Metiens: 400 eks. Internetā: www.dundaga.lv/avize